Checked

CHECKED. 1951

KARNATAKA

Kabya Kalanidhi Series,

No 4.

ಶ್ರೀನಾಸಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾರ್ವಭೌಮ

ವರ್ಷವರ್ಧಂತೀಶತಕಂ.

ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್

ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಮೈಸೂರ್,

ಮತ್ತು

ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜೈಯಂಗಾರ್

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷ [illegible] ರ ಮೈಸೂರ್

ಇವರುಗಳಿಂದ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಮೈಸೂರ್:

ಸ್ಟಾರ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಯ್ತು.

1901.

UNIVERSAL LIBRARY
OU_200632
UNIVERSAL LIBRARY

Registered according to Act XXV of 1867
[ALL RIGHTS RESERVED.]

ಪೀಠಿಕೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆಂದು ಹೆಸರು. ಈತನು ಗೋಕರ್ಣನಿವಾಸಿ; ಶಾಂಡಿಲ್ಯಗೋತ್ರದ ವೈಷ್ಣವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಇವನ ತಂದೆಗೆ ನಾರಾಯಣನೆಂದು ಹೆಸರು. ಕವಿಯು ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜೊಡೆಯರವರ ವರ್ಷವರ್ಧಂತಿಯ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪತ್ನೀಪುತ್ರರೊಡನೆ ಗೋಕರ್ಣದಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡ ಮಹೋತ್ಸವದ ವಿಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿಗಳಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಬಂಧವು ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಪುಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮೈಸೂರು ನಗರದ ವರ್ಣನೆಯೂ, ವರ್ಧಂತೀಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇದು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗದೆ ಇರಲಾರದು.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಸಾರ್ವಭೌಮ

ವರ್ಷವರ್ಧಂತೀಶತಕಂ.

(ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ.)

ಶ್ರೀಕಮಲವಾಸಿನಿಯು ನೀಲಕುಂತಲಗಳುಂ |
ಶ್ರೀಕಮಲಲೋಚನೆಯು ಕಲ್ಪಪಾಂಘ್ರಿಪ್ಸವಂ |
ಶ್ರೀಕಮಲವದನೆಯು ಸುಕುಂದವರರದನಂಗಳುಂ ಮಹಾಪದ್ಮೆಯೆಂಬ ||
ಕೇಶವಪ್ರಿಯೆಯು ವರಶಂಖಸತ್ಕಂಠವುಂ |
ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀಮದನರೇಖಾಕುಚಂಗಳುಂ |
ಶ್ರೀಕರಮುಕುಂದರಮಣಿಯು ಕರವುಮೆಮಗಧಿಕಪೋಲವುಂ ತಾಂ ಮಾಡುಗೆ || ೧

ಸಾಗರಾತ್ಮಜೆಯು ನಸುನಗೆಗಳಿಂ ಪಸರಿಸಿತೊ |
ಭೋಗಿವಲ್ಲಭಭೋಗಕಾಂತಿಗಳ್ ವ್ಯಾಪಿಸಿತೊ |
ರಾಗರಹಿತರ ಮನದ ವಾಸದಿಂ ಸತ್ವಗುಣಮುತ್ಕರ್ಷದಿಂ ತೋಪಿಪ ||
ವಾಗೀಶಮೂರುತಿಯು ಕಾಂತಿಮಯಚಂದ್ರಿಕೆಯು |
ಸಾಗರಾಮೃತಪಾನಗೆಯ್ದು ಸಂತಸದಿಂದ |
ಬೇಗದಿಂ ಬೆಂಬಿಡದೆ ನಲಿವ ಮನ್ಮಾನಸಚಕೋರವೇ ಧನ್ಯನಿಳೆಗೆ || ೨

ಇಂದುಶೇಖರಾಧರಾನಂದದಾಯಕಿಯೆ ಮುದ |
ದಿಂದಲಾಯದುಕುಲದ ಭೂಪರಂ ಪಾಲಿಸಲು |
ಬಂದು ಚಾಮುಂಡಿಯೆಂಬಭಿಧೆಯೊಳ್ ನೆಲಸ್ಯೆನು ಸುಂದರಾಂಗಿಯೆ ಬೇಗದಿ ||
ಅಂದು ಯದುಕುಲತಿಲಕಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರಗೆ |
ಕುಂದದಂತಾಕುಲವು ಕುಂದೇಂದುವಿನನೆ ಮುದ |
ದಿಂದ ಸಂತಾನವುಂ ಸಕಲಸೌಖ್ಯಗಳಿತ್ತು ಚಾಮುಂಡಿಕಾಂಬೆ ಸಲಹು || ೩

ಜಲನಿಧಿಗಳೊಳ್ ಕ್ಷೀರಜಲಧಿ ರಾಜಿಸುವಂತೆ |
ಲಲಿತಶೈಲಂಗಳೊಳ್ ಕನಕಗಿರಿ ಮೆರೆವಂತೆ |
ಲಲಿತಸರಸಿಗಳೊಳಗೆ ಮಾನಸಸರೋವರಂ ಪೊಳೆವಂತೆ ಮೇದಿನಿಯೊಳು ||
ಫಲಿತದ್ರುಮಂಗಳಿಂ ಬೆಳೆಗಳಿಂ ಕೊಳಗಳಿಂ |
ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ ಕರ್ನಾಟಜನಪದಂ |
ಜ್ವಲಿಸುತೈವತ್ತಾರುದೇಶಂಗಳೊಳ್ ಸಕಲಸಂಪತ್ತಿನಿಂದೆಸೆವುದು || ೪

ಆದೇಶದರಸುಗಳ ಸಂತತಿಗೆ ಶೇಖರಂ ।
ಶ್ರೀದೇವಕೀತನಯಭಕ್ತಿರತ್ನಾಕರಂ ।
ಭೂದೇವಸಮುದಯಕೆ ಸಕಲಸಂಪತ್ಕರಂ ಶ್ರೀಕರಂ ಕೀರ್ತಿಕರನು ॥
ಆದರದಿ ನಿಜಕುಲದ ಜನಕೆ ಬೋಧಾಕರಂ ।
ಯಾದವಾನ್ವಯವೆಂಬ ಜಲಧಿಗೆ ಸುಧಾಕರಂ ।
ಶ್ರೀದಸದೃಶನು ಕೃಷ್ಣರಾಜನೃಪನೆಂಬರಸು ಸೊಗಸಿಂದ ರಾಜಿಸುವನು ॥ ೫

ಆವಿಭುವಿನಪರಿಮಿತಸಂಭ್ರಮೋತ್ಕರ್ಷದಿಂ ।
ತೀವಿದೊಡ್ಡಂತಿಯುತ್ಸವದ ವರ್ಣನೆಯನತಿ ।
ಕೋವಿದಜನೋತ್ತಂಸ ನಾರಾಯಣಾಖ್ಯಸದ್ವೈಷ್ಣವತನೂಜಾತನು ॥
ಶ್ರೀವಾಸನೆಂಬೊರ್ವ ಶಾಂಡಿಲ್ಯಗೋತ್ರಜಂ ।
ಭಾವಿತಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷೆಯಿಂ ।
ಗೈವನದ್ಭುತವಾದ ವಾರ್ಧಿಕಸುಷಟ್ಪದೀವೃತ್ತದಿಂ ಹರಿಕೃಪೆಯೊಳು ॥ ೬

ದಿವ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ಗುಂಜೆಯಂ ಗ್ರಹಿಸುವಂ ।
ಭವ್ಯಗಂಗಾಧರಂ ಕಲಶಜಲಸೇವಕನು ।
ಮವ್ಯಯಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸ್ವೀಕಾರವಂ ಮಾಳ್ಪನಾದಿತ್ಯನುಂ ಪ್ರೇಮದಿ ॥
ನವ್ಯಪೂಜೆಯೊಳೊಂದು ದೀಪತೋಷಿತನಪ್ಪ ।
ಸೇವ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗಳುಂ ಬಾಲಕಲ್ಪಿತದ ।
ಕಾವ್ಯಮಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಗ್ರಹಿಪರೆಂಬಾಶೆಯಿಂ ಪೇಳ್ವೆ ನಾ ನಿರ್ಭಯದೊಳು ॥ ೭

ಜಗದೊಡೆಯ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಜಗದ ಜನಮುಳಿವಂತೆ ।
ವಿಗಡವಿಷಮಂ ತನ್ನ ಕಂಠದೊಳ್ ತೊಡವಿಟ್ಟು ।
ನಗಜೆಯ ಪ್ರಿಯನಮೃತಕರನ ನಿಜಶಿರದೊಳಗೆ ಪೊತ್ತು ತಾ ಮೆಱೆಯಿಸುವನು ॥
ಸುಗುಣೈಕಪಕ್ಷರಾದಖಿಳಸಜ್ಜನರೆನ್ನ ।
ವಿಗುಣಕಾವ್ಯದೊಳಿರ್ಪ ದೋಷಂಗಳಂ ತಿದ್ದಿ ।
ಸುಗುಣಮೆಳ್ಳಷ್ಟಿರ್ದೊಡದನೆ ಪರ್ವತದಂತೆ ಗೈದಪರ್ ಕರುಣದಿಂದ ॥ ೮

ಕಬ್ಬಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನಱಿಯದಪ್ರೌಢನಿಂ ।
ಕಬ್ಬರಚನೆಯು ಪುಣ್ಯನೃಪಕಥಾಸಂಗದಿಂ ।
ದಬ್ಬರದಿ ಸಜ್ಜನರ ಮನಕೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂ ತಂದಲ್ಲದಿರದೆಂಬುದು ॥
ಸಬ್ಬಜನರಿಂದಱಿಯಬಹುದು ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ।
ನಿಬ್ಬರದಿ ಕೂಡಿದಾಕೂಪಜಲಮಂ ರಸಿಕ ।
ರಾಬ್ಬಿದತಿಹರುಷದಿಂ ಕುಡಿಯದಿರ್ಪರೆ ಪೇಳಿ ಕಬ್ಬಿಗರ ತಿಲಕರಿಂದು ॥ ೯

ಕನ್ನಡದ ಭಾಷೆಯಿದು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸೊಲ್ಲಿಂಗೆ ।
ಸನ್ನುತತ್ವದಿ ಸರಿಯು ಬಪ್ಪುದಲ್ಲೆಂದುಲಿವ ।
ರನ್ನಗುಣದೂಷಕರ್ ತದ್ವ್ಯಯದ ಸಾರವಂ ನನ್ನಿಯಿಂ ತಾವಱಿಯದೆ ॥
ಕನ್ನೆಯರ ಕಲ್ಮಷದ ಕಾಯಮಂ ಬಣ್ಣಿಸುವ ।
ನನ್ಯಸಮಸಂಸ್ಕೃತದ ಸೊಲ್ಲು ಸಾಯುಜ್ಯಮಂ ।
ಮನ್ನಾರಿಗಿತ್ತುದೈ ಕನ್ನಡದ ಹರಿನಾಮ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನೀಯದೆ ॥ ೧೦

ದುಷ್ಟರಾದವರಿಂದು ಮಾತ್ಸರ್ಯಗುಣದಿಂದ ।
ಶಿಷ್ಟರ ಕವಿತ್ವಮಂ ಕೇಳದೆ ಕುಬುದ್ಧಿಯಿಂ ।
ತುಷ್ಟಿಸದೆ ಪೋದೊಡಾಸತ್ಕವಿತೆಗೇಂ ದೂಷಮಪ್ಪುದೇ ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ॥
ದುಷ್ಟಘೂಕಂಗಳುಂ ಜಾರರುಂ ಚೋರರುಂ ।
ಕಷ್ಟನಿವನೆಮಗೆಂದು ಭುವನಜನಮೆಲ್ಲರ್ಗೆ ।
ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸುವ ಕಮಲಬಾಂಧವನ ಬಯ್ವೊಡವಗೆಳ್ಳಷ್ಟು ದೋಷಮುಂಟೇ ॥ ೧೧

ಗೋಕರ್ಣಪತಿಶಯನ ಗೋರಾಶಿಜಾರಮಣ ।
ಗೋಕರ್ಣರಿಪುಗಮನ ಗೋಜಾತಸಮವದನ ।
ಗೋಕುಲೋಲ್ಲಸಿತಶುಭಗೋಕಮಲ ಗೋವಿಂದ ಗೋಕರ್ಣನಗರದೊಡೆಯ ॥
ಗೋಕುಲಾಧ್ಯಕ್ಷ ವರಗೋಪನರಹರಿಯೆನ್ನ ।
ಗೋಕುಲಂಗಳ ತಾನೆ ಗೋಪತಿಯು ನಲಿವಂತೆ ।
ಗೋಕುಶಲಿಗಳು ಕೇಳ್ವ ಪದುಳಿಪಂತೀಕಾವ್ಯರಚನೆಯಪ್ಪಂತೆ ಗೈವಂ ॥ ೧೨

ಇಂತು ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ.

ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಜಗಕೆ ಪಾವನವಾದ ನಳಯುಧಿಷ್ಠಿರರಂತೆ ।
ಸೊಗಸಿಂದ ರಾಜಿಸುವ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರಾಖ್ಯ ।
ಸುಗುಣ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಯನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಕವಿಯು ನಿಜಸತಿಗೆ ಪೇಳ್ವಂ ॥

ಪರಮಪಾವನವಾದ ಹೇಮಾಪಗಾತಟದೊ ।
ಳರಿಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವ ಸೀಳ್ದ ನರಹರಿ ಪೊರೆಯು ।
ತಿರುವ ಗೋಕರ್ಣಪುರವರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಪ ಶ್ರೀವಾಸನೆಂಬಾತನು ॥
ನರಹರಿಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಕೂಡಿ ।
ಕರುಣಿ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೊಡ್ಡಂತಿಯುತ್ಸವವನತಿ ।
ಹರುಷದೊಳು ನೋಡಲ್ಕೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮಹಿಶೂರನಗರಮಂ ಸಾರ್ದನಾಗ ॥ ೧

ಬಾಳೇಂದುಶೇಖರಪ್ರಿಯಯುಳಿಗಾನಂದದಿಂ ।
ದಾಲಯಂ ತಾನಾಗಿ ಪರಮಪಾವನ ತುಹಿನ ।
ಶೈಲದಂತಾರಾಜಿಸುತ ಸಕಲವಿಬುಧಜನಸಂಸೇವ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತ್ತಿ ॥
ತಾಳೆದಾಳಿಂಬಗಳು ತಿಲಕತರುನಿಂಬಗಳು ।
ಬಾಳೆಹಲಸುದ್ರೋಣಬಕುಳಚಂಪಕಬಾಣ ।
ಸಾಲಂಗಳಿಂ ಮೆರೆವ ಚಾಮುಂಡಿಗಿರಿವರವ ನೀ ನೋಡು ಕಣ್ಣಿದಿಲ್ಲಿ ॥ ೨

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರವಹ್ನಿಯಮರಾಕ್ಷಸೇ ।
ಶ್ವರವರುಣವಾಯುವಪೌಲಸ್ತ್ಯಪಂಕಜಮಿತ್ರ ।
ಹರಿಣಾಂಕರಂತಬ್ಜವಿಷಹಂಸವಿಬುಧಸದ್ರುಚಿಗಳಿಂ ಲಸಿತವಾಗಿ ॥
ವರಮಹಿಷಪಾಲಾಶಶರನಿಚಯಸಾರಂಗ ।
ವರಪುಣ್ಯಜನಗೋಕದಂಬಲಕ್ಷಣಗಳಿಂ ।
ಗಿರಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದೇನೆಂಬೆ ನೋಡು ನೀ ಪುರದ ತೆಂಕಣ ದೆಸೆಯೊಳು ॥ ೩

ದಿಟ್ಟಪರಿಗರ್ಭಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯೊಳಿರ್ಪನ್ನ ।
ದಿಟ್ಟ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಂ ಮದನ ಶಿವನೆದೆಗೆಸೆಯೆ ।
ತಟ್ಟನತ್ಯುಗ್ರದಿಂದದು ಶಿವನ ವಕ್ಷದೊಳ್ ನಾಂಟಿ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳಗೆ ॥
ತಟ್ಟಾಗಿದು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪೊಜಟಂದುಪನಿಸಿತಾ ।
ನಟ್ಟಹಾಸದಿ ಮೆರೆಯೆ ಶಿವಸಾಂಬನಾದ ಗಡ ।
ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಳ್ಪೆಪೆಂದಗಸೆಗಳ್ ಗಗನಕಡಹಾಯ್ವಂತೆ ನಲಿವುದಿಲ್ಲಿ ॥ ೪

ಮಳೆಬಿಸಿಲುಗಾಳಿಗಳ ಬಾಧೆಗಳ ತಾ ತಾಳ್ದು ।
ಕಳವಳಿಸಿ ತಾಪದಿಂ ಬಂದ ದಾರಿಗರನ್ನು ।
ಸುಳಿದ ಮಾತ್ರದಿ ಛಾಯೆಯಿಂದ ವಿಶ್ರಮಗೊಳಿಸಿ ಕಲ್ಗಳಿಂ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ॥
ಪುಳಿದೋರೆಕಾಯ್ಗಳಂ ಕೊಟ್ಟವರ ಹಸಿವನ್ನು ।
ಕಳೆದು ಸಜ್ಜನರಂತೆ ಪರಹಿತವ ಗೈವ ನವ ।
ತಳಿರಿಡಿದ ಮಾವುಗಳ್ ಫಲಪುಷ್ಪಭಾರದಿಂ ಮೆರೆವುದೀಗಿರಿವರನೊಳು ॥ ೫

ಚಿಕ್ಕತನದಲಿ ತನಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನೀರ್ಗಳ ।
ನ್ನಕ್ಕರದಿ ಪೊಯ್ದು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದರಿವರೆಂದು ।
ಸಕ್ಕರೆಗೆ ಸದೃಶವಾದೆಳನೀರುಗಳ ತಮ್ಮ ಶಿರದೊಳಗೆ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ॥
ಉಕ್ಕಿದತಿಹರುಷದಿಂ ನಿಜಜೀವವಿರುವನಕ ।
ಕಕ್ಕುಲಿತೆಬಡದೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ತೆಂದೆಂಗುಗಳ್ ।
ಸೊಕ್ಕಿನಿಂ ಬೆಳೆದಿರ್ಪುವಿಲ್ಲಿ ಕೃತಮಂ ಮರೆಯದಿರುತಿರ್ಪ ಮನುಜರಂತೆ ॥ ೬

ಮೊಲ್ಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿ ಮಗಮಗಿಪ ವಾಸಂತಿ ।
ಸಲ್ಲಲಿತಕೇತಕಿಯು ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮಾದಸಿಯು ।
ಫುಲ್ಲಸೇವಂತಿಗೆಯು ಪಾದರಿಯು ಕಣಿಗಿಲೆಯು ಪಾರಿಜಾತವು ಸಂಪಗೆ ॥
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುವ ಸನ್ನಾಗಕೇಸರವು ।
ಚಲ್ಲೆಗಣ್ಣಳ್ ನೋಡು ಚಟುಲಸುರಗಿಯ ಬೀಡು ।
ಸೊಲ್ಲಿಗಳವಡದೆಂಬ ಸುಮತರುಲತಾಳಿಗಳ್ ಸೊಂಪಿನಿಂದಿಲ್ಲಿರ್ಪುವು ॥ ೭

ಮಂದಮಾರುತನಟನು ಮಂದಗಮನದಿ ಬಂದು ।
ಚೆಂದದಿ ಲತಾಪರ್ಣಸುಂದರಾಂಗಿಗಳನ್ನು ।
ನಿಂದು ವನಗರುಡಿಯೊಳ್ ಚೆಂದದಿಂ ನಟಯಿಸುವನೆಂದೆಂಬವೋಲ್ ನಟಿಸುವ ॥
ಇಂದುಧವಳಿತಕುಸುಮವೃಂದಸುಸ್ಮಿತದಿಂದ ।
ಬಂಧುರಸ್ತಬಕಕುಚದಿಂದಲುಂ ಜನಗಳಿಗೆ ।
ಚೆಂದಮಂ ತೋಱುವ ಕುಂದಾದಿಲತೆಗಳಿಲ್ಲಂಬೆಂದು ಶೋಭಿಸುವುವು ॥ ೮

ವನಮಾಲೆಯಿಂ ಮಿಳಿತವಾಗಿ ನಗವನು ಪೊತ್ತು ।
ವಿನುತವಿಬುಧೋತ್ತಮರಿಗಾಶ್ರಿತಂ ತಾನಾಗಿ ।
ದನುಜಾರಿಯನ್ನು ಮತ್ತರ್ಜುನಾವೃತವೃಕೋದರಲಲಿತನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ॥
ಘನನಕುಲಸಹದೇವಶೋಭಿತನುಮಾಗಿ ಯಮ ।
ತನುಜನಂ ಸಮಗೊಳಿಸಿ ಸಶಿವಶಂಕರನೆನಿಸಿ ।
ಯನುದಿನಂ ಶಶಿಕಾಂತರುಚಿಗುಹಾಶ್ರಿತಮಾಗಿ ರಮಣೀಯಗಿರಿ ಮೆಱೆವುದು ॥ ೯

ಶುಕಶಾರಿಕಾನಿವಹಮಧುಮಧುರವಚನದಿಂ ।
ಪಿಕಪುಂಜಪರಿಪಠಿತಪಂಚಮಸ್ವರದಿಂದ ।
ಸುಕಲಷಟ್ಚರಣಗಳ ಸಂಗೀತರಾಗದಿಂ ಸೋಗೆಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ॥
ಸುಕಪೋತಸಂತತಿಯ ಹೂಂಕಾರದಿಂದಲುಂ ।
ಸಕಲಸಿರಿಯಿಂದೆಸೆವ ಕೃಷ್ಣನೃಪನಿಲಯದಂ ।
ತಕಳಂಕಚಾಮುಂಡಿಗಿರಿವರವು ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದೇವೇೞ್ವೆನು ॥ ೧೦

ದಿವ್ಯದೇವಾಲಯದ ದರ್ಶನದಿ ಲೋಚನಕೆ ।
ಭವ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳುದಪಾನದಿಂ ರಸನೆಗುಂ ।
ನವ್ಯಸುಮಗಂಧದಿಂ ನಾಸಿಕಕ್ಕನಿಲಸಂಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲು ಚರ್ಮಕೆ ॥
ಹವ್ಯಕವ್ಯಂಗಳಿಂ ದೇವಪಿತೃಪೂಜೆಯುಂ ।
ಹವ್ಯವಹದೊಳ್ ಗೈವ ಮುನಿಮನುಗಳಿಂ ಕಿವಿಗೆ ।
ಯವ್ಯಯಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಂತು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಗೀವುದೀಶಿಖರಿಯು ॥ ೧೧

ಭೋಗಿಶಯನಾಂಶನಾದೀಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲ ।
ನೀಗ ತಾನಾವಾಸಮಾಗಿರಲ್ ವೇಳ್ಕೆಂದು ।
ಬೇಗದಿಂದೀಗಿರಿಯ ಬಡಗದೆಸೆ ಗೈದಿರ್ಪ ವಿಮಲದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯಂತೆ ॥
ರಾಗದಿಂ ರಾಜಿಸುವುವೆಂದು ಪದ್ಮಾಕರಂ ।
ತ್ಯಾಗಿ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನಂತಖಿಳರಿಗೆ ಜೀವನವ ।
ಭೋಗಿಸಲು ಕೊಡುವುದಿದು ಕೃಷ್ಣನೃಪಮನದವೋಲ್ ಸ್ವಚ್ಛತರಮಾಗಿರ್ಪುದು ॥ ೧೦

ಕೃಷ್ಣನೃಪಭುಜದಂತೆ ಭುವನಧಾರಣದಿಂದ ।
ಕೃಷ್ಣವಿಭುವಚನದಂತತಿಮಧುರರಸದಿಂದ ।
ಕೃಷ್ಣರಾಜಾಪಾಂಗದಂತೆ ಪದ್ಮಾಲಸಿತಲಾಸ್ಯದಿಂ ಶೋಭಿಸುವುದು ॥
ಕೃಷ್ಣನೃಪಸಭೆಯಂತೆ ಸುಕವಿಮಂಡಲದಿಂದ ।
ಕೃಷ್ಣನೃಪಮುಖದಂತೆ ಕಮಲಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ।
ಕೃಷ್ಣರಾಜಾಧಿಪನ ಚಿತ್ತದಂತಾಮೋದದಿಂದ ಕೆರೆ ರಾಜಿಸುವುದು ॥ ೧೧

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೆಲೆ ಕಾಂತೆ ನಗರದೀಕೋಟೆಯಂ ।
ಸಲ್ಲಲಿತರತ್ನಮಯಮಾದ ಬಾಗಿಲ್ಗಳಿಂ ।
ದಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಾಜಿಸುವ ಕೊತ್ತಳಗಳಿಂದಲುಂ ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪುದು ॥
ನಲ್ಲೆ ಪದ್ಮೋದ್ಭವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಧರಣಿಯೊಳ್ ।
ಗೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣೆ ನಾನಿದಱಗಚ್ಚಾಟಿಮಂ ।
ಬಲ್ಲವರು ಜಗದೊಳಗೆ ಶೇಷಕೂರ್ಮರು ಹೊಱತು ಮತ್ತೊರ್ವರಿಲ್ಲ ಕಾಂತೆ ॥ ೧೨

ಭೂದೇವತೆಯ ದಿವ್ಯಭುಜಲತೆಗಳಂತೆ ಸುಮ ।
ಮೋದಾನುರಂಜಿತಸುಕಸ್ತೂರಿಕಾಮಲಯ ।
ಜೋದಕಗಳಿಂದಲತಿಶೀತಳಂಗಳುಮಾದ ರಾಜಬೀದಿಗಳ ನೋಡು ॥
ಆದರದಿ ನಿಜರಮಣರೊಡಗೂಡಿ ಕೇಳಿಯಂ ।
ಸಾದಿಸಾಯಾಸಮಂ ಕಳೆಯಲೋಸುಗ ಲಲಿತ ।
ಸೌಧವಾತಾಯನದಿ ಮುಖಗಳಂ ಚಾಚಿರ್ಪ ನಾರಿಯರ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೧೩

ಈನಗರಮಧ್ಯದೊಳು ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪ ।
ಭೂನಾಥಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನರಮನೆಯನ್ನು ।
ನಾನೆಂತು ಪೊಗಳುವೆನು ಶೇಷನಿಗುಮಸದಳಂ ನೋಡಿ ಸುರಪತಿ ದಣಿಯನು ॥
ಏನೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ಮಂದಿರದ ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ।
ತಾನೆ ಬಾಣಾಸುರಂ ಚಿತ್ರಮಂ ಬರೆದನೋ ।
ನೀ ನೋಡು ಮತ್ತೆರಡು ಕೈಯುಳ್ಳ ಜನರಿಂದಲಿದು ಬರೆಯಬಹುದೆ ರಮಣೀ ॥ ೧೪

ನವರತ್ನಕಾಂತಿಯಿಂ ಜಿತತಮನು ತಾನಾಗಿ ।
ನವಸುಧಾರೋಚಿಯಿಂ ಚಂದ್ರಿಕಾಯುತನಾಗಿ ।
ನವಕುಂಕುಮಾಸ್ತರಣದಿಂದಮಂಗಳನಾಗಿ ಸಭೆಯಿಂದ ಸಬುಧನಾಗಿ ॥
ನವಧನಗಳಿಂ ಯಕ್ಷಪತಿಗೃಹಕೆ ಗುರುವಾಗಿ ।
ನವಸರೋವರಗಳಿಂ ಕವಿವಿಲಾಸಿತವಾಗಿ ।
ನವಯುವತಿಜನರಿಂದ ಮಂಗಗತಿಯುತವಾಗಿ ಗೃಹ ನೃಪಗೆ ಸುಖಮೀವುದು ॥ ೧೭

ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಂತೆ ಶ್ರೀವೋದವಿಲಸಿತಂ ।
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯುರಸನಾಲಯದಂತೆ ಹರಿಯುತಂ ।
ಪಾಲೋಮಿಯ ಪ್ರಿಯನ ಭವನದಂತಪ್ಸರೋಗಣಯುತಂ ಸತ್ಯದಂತೆ ॥
ಕಾಲತ್ರಯಂಗಳೊಳು ವೇದಗಾನೋಲ್ಲಸಿತ ।
ಮಾಲಲಿತವರುಣಮಂದಿರದಂತೆ ಬಹುರತ್ನ ।
ಜಾಲಸಂಶೋಭಿತಂ ತಾನೆಂದು ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನರಮನೆ ನಲಿವುದು ॥ ೧೮

ಭೋಗದಿಂದಿಂದ್ರನಂ ಸೌಮ್ಯದಿಂ ಚಂದ್ರನಂ ।
ತ್ಯಾಗದಿಂ ಶ್ರೀದನಂ ತೇಜದಿಂದರ್ಕನಂ ।
ರಾಗದಿಂ ಜಯಿಸಿರುವನೀರಾಜನೆಂದವರ ಭವನಂಗಳೊಂದುಗೂಡಿ ॥
ಈಗಲೀಯರಮನೆಯ ಚಂದದಿಂದೈದಿಯನು ।
ರಾಗದಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಂಗೆ ।
ಭೋಗಂಗಳನುದಿನಂ ಕೊಡುತಿರ್ಪುವೆಂಬಂತೆ ತೋರುತಿದೆ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೧೯

ಈಮನೆಯೊಳುದ್ಯಾನಕಮಲಾಕರಂಗಳೊಳ ।
ಗೀಮಹಾವಿಭು ಗೈವ ದಾನೋದಕಂಗಳುಂ ।
ಸಾಮಜಘಟಾಕರಟಗಳಿತಮದಜಲಗಳುಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತಂಗಳಿಂದ ॥
ಕಾಮಿನೀವದನೇಂದುದರ್ಶನೋದ್ಗಳಿತಮಾ ।
ದೀಮಹಾಜಲಗಳುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನಿ ।
ತ್ತಾಮಹಾಕನಕಮಂ ಪೊತ್ತೊಯ್ವರ ಸ್ವೇದವಾರಿಗಳ ತುಂಬಿರ್ಪುವು ॥ ೨೦

ಅಂದು ಹರಿ ನಿಜಜನನಿಗಾನಂದದಿಂ ಮುಖದಿ ।
ನಂದುನಿಜಭಕ್ತನಾದರ್ಜುನಗೆ ಸಂಗರದಿ ।
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ತೋರ್ದು ಬಂದೀಗಳೀಮನೆಯೊಳು ॥
ಚಂದದಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜನವತಾರದಿಂ ।
ಸಂದಖಿಲಜನರಿಂಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೋರಿಸುವ ।
ನೆಂದೆಲ್ಲರುಂ ಪೇಳ್ವ ತೆರಗಿಂದ ಭಿತ್ತಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಶೋಭಿಸುವುವು ॥ ೨೧

ಸುರವರರ ಮಹಿಮೆಗಳನಳವಟ್ಟ ಮಹಿಪತಿಯು |
ಪರಮಪಾವನವಾದ ಮಂದಿರದ ವಿಭವಗಳ |
ತರುಣಿ ನೀನೋಡಿದೆಯ ಕಣ್ತ್ರನಂ ದಣಿವುವೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಗ ನೋಡು ||
ತರಣಿಯುಸ್ತ್ರಾದ್ರಿಯಂ ಸಾರ್ದನದು ಕಾರಣಂ |
ಪುರದೊಳೆಲ್ಲಾದರಂ ಪೋಗಿಬಿಡು ನಾಳೆ ನಾ |
ವರಸನಾದೀಕೃಷ್ಣರಾಜನೊಡ್ಡಂತಿಯನ್ನುದಯದೊಳ್ ನೋಳ್ಪೆವೇಳು || ೨೨
ಎಂದು ನಿಜಸತಿಸುತರನೊಡಗೊಂಡು ಕೆರೆಯೊಳಗೆ |
ಬಂದು ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ಗೈದು ಸಂತೋಷದಿಂ |
ನಂದನರುಸಹಿತ ರುಚಿಭೋಜನವ ಮಾಡಿ ನಿಜಸತಿರಚಿತಶಯನದಲ್ಲಿ ||
ಇಂದೀನೃಪಾಲಕನ ಸಂಪದಾಲೋಕನವ |
ಚೆಂದದಿಂ ಗೋಕರ್ಣನಗರನರಹರಿಯಿತ್ತ |
ನೆಂದಾತನಂ ಮನದೊಳಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದನಂದು ಕವಿಯು ನಿಜತನಯರೊಡನೆ || ೨೩

ಇಂತು ದ್ವಿತೀಯಸಂಧಿ.

ತೃತೀಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಸಾಧುಜನರಂ ಪೊರೆಯಲೋಸುಗಂ ದುಷ್ಟರಂ |
ಬಾಧಿಸಲು ಸದ್ಧರ್ಮಸಂತತಿಯ ಸಿಲಿಸಲುಂ |
ಶ್ರೀಧರಾಂಶದೊಳುದಿಸಿದೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನೊಷ್ಠಂತಿಯಂ ಬಣ್ಣಿಸಿದನು ||
ಗುರುತಲ್ಪಗಾಮಿ ದೋಷಾಕರಂ ಮಿತ್ರಸ |
ತ್ತ್ರರಕಾಂತಿಯೊಳ್ ಖಿನ್ನನಾಗುವೆಂ ನಟಜಟಾ |
ವರಣಜಲದೊಳ್ ಪೊರಳುತಿರುವೆ ಸಕಳಂಕತನು ಬುಧಶತ್ರುವಾಗಿರ್ಪೆನು ||
ಪರಮಜಡರಾತ್ರಿಚರನಾಗಿರುವೆನದರಿಂದ |
ಸುರರಾಜಸದೃಶನಾದೀಕೃಷ್ಣರಾಜನೃಪ |
ವರನ ಪರಮೋತ್ಸವದ ದರುಶನಕೆ ಪುಣ್ಯವೆನಗಿಲ್ಲೆಂದು ಶಶಿ ತೊಲಗಿದಂ || ೧
ಧರಣಿಯೊಳು ದುಷ್ಟರನ್ನಡಗಿಸುತ ಸದ್ವ್ಯೂಹ |
ಸರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸುತ ವಿಷ್ಣುಪದಭಕ್ತನಾ |
ಗಿರುತ ಜಗದೊಳ್ ತಮಸ್ಸುಗಳನಪಹರಿಸುತ್ತ ತನ್ನಂತೆ ರಾಜಿಸುವನು ||
ಕರುಣಾರಸಾರ್ದ್ರನುಂ ಶಾಂತನುಂ ಶಿತಯಶೋ |
ವರ ಚಂದ್ರಿಕಾಲಲಿತನಾಗಿರ್ಪನದ್ಭುತಂ |
ಸರಿಯೆಂದು ಸೂರ್ಯನೀಕೃಷ್ಣನೃಪನುತ್ಸವವ ನೋಡಲೈತಂದನಾಗ || ೨

ವರಪುಣ್ಯಜನವೈರಿ ಪುರುಹೂತನಗ್ನಿಯುಂ ।
ನಿರುತಮಾಶ್ರಿತತತಿಯ ತಿಂಬನೀಸಮವರ್ತಿ ।
ವರದಕ್ಷಿಣಾಶೆಯೊಳ್ಪ್ರಯುನೀತ ರಾಕ್ಷಸಂ ವರುಣನೋ ಜಡನಿಲಯನು ॥
ಮರುತನಿವ ರಂಧ್ರವಂ ಹುಡುಕುವಂ ಶಿವಸಖನು ।
ಪರಧನಾಸಕ್ತನೀಶಂ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೀ ।
ಧರಣಿಪಾಲಕಗಿವರು ಗುಣದಿ ಸರಿಯಲ್ಲೆನುತಲೊದಱಿದವು ವಾದ್ಯಂಗಳು ॥ ೨

ಇಷ್ಟುವರುಷಗಳಿಂದ ಭೂಲೋಕದೊಳು ಮೆಱೆವ ।
ಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲನದಱಿಂದಲಿಲ್ಲಿರ್ದವರು ।
ತುಷ್ಟಿಯಿಂ ನಿನ್ನ ಲೋಕನಿವಾಸದಾಸೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಸುಖವಿರ್ದರೆಂದು ॥
ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಪೇಳಲೋಸುಗ ಬಹಳಘೋಷದಿಂ ।
ಪಟ್ಟಿಹಾಸಂಖ್ಯೆಯ ಗುಂಪುಗಳ ಜನರು ಕಿವಿ ।
ಗೊಟ್ಟೆಣಿಸುತೆಚ್ಚತ್ತು ಕೃಷ್ಣನೃಪನೊಡ್ಡಂತಿಯುಂ ನೋಡಲನುವಾದರು ॥

ಗರುಡವಾಹನ ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂಶಜಾತನಾ ।
ಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೊಪ್ಪಂತಿಯುಂ ನೀ ನೋಡ ।
ದಿರಬಹುದೆ ಬೇಗದಿಂ ತಲ್ಪದಿಂದೇೞೆಂದು ಭೇರೀನಿನಾದಂಗಳು ॥
ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ಹರಿಯನೆಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ।
ಪರಮಪದವನ್ನಡರಲೋಸುಗಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ।
ವರಕಟಾಹವನೀಗ ಹೊಡೆಯುತಿವೆಯೆಂಬಂತೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದುವು ॥ ೪

ಆಗಲೀಕವಿಯೆದ್ದು ಸತಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿ ತಾನು ।
ಬೇಗ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನಾಚರಿಸಿ ಶುಚಿಯಾಗಿ ।
ಸಾಗರಾಲಯ ಹರಿಯ ಪೂಜೆಯಂಗೈದು ನಿಜಸತಿಸುತರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ॥
ತ್ಯಾಗಭೂಷಿತಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನುತ್ಸವವ ।
ರಾಗದಿಂ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದತಿಕುತೂಹಲಭರಿತ ।
ನಾಗಿ ಪೊೞವಟ್ಟು ಶುಭಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೆಸೆವ ಬೀದಿಯೊಳ್ ಬರುತಿರ್ದನು ॥ ೫

ಗಂಗಮ್ಮ ನೀನೇೞ್ ರಂಗನಾಯಕಿ ಬಾರೆ ।
ನಿಂಗಮ್ಮ ಬರುವೆಯೋ ಸಾವಿತ್ರಿ ತಡವೇಕೆ ।
ಸಿಂಗಮ್ಮ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಯೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ ಗೌರಿ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಪೋಪೆ ॥
ತಂಗಿ ಜಡೆಗಟ್ಟುವೆನು ಬೇಗೇೞು ಭಾಗಮ್ಮ ।
ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಯಲವೋಲವಂಗಮ್ಮ ನೀ ।
ಮಂಗಳಸ್ನಾನಮಂ ಗೈಯೆಂಬ ಮುತ್ತೈದೆಯರ ಕೂಗ ಕಾಂತೆ ಕೇಳು ॥ ೬

ಬಾಯೊಳೊಂದಾದರುಂ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲವಗಿಯುವರ ।
ನಾಯಾಸದಿಂದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿ ನಡುವೆತ್ತುವರ ।
ಕಾಯುವಂ ನಡುಗಿಸುತ ಕೋಲೂರಿ ನಡೆವವರ ಬಿಳಿದಲೆಯ ಕಟ್ಟುವರನು ॥
ರಾಯನಿಗೆ ಗೋಧಿಕಲ್ಲೆಣ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ।
ಗೈಯಲೋಸುಗ ತಮ್ಮ ಮಱಿಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸನಿ ।
ಕಾಯದಿಂದ್ಯೆತಪ್ಪ ವೃದ್ಧಮುತ್ತೈದೆಯರ ತಂಡವಂ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೮

ಲಸದೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳಂ ಧರಿಸಿ ಮಲ್ಲಿಕಾ ।
ಕುಸುಮಮಾಲಿಗಳನ್ನು ಜುಟ್ಟಿಗಳವಡಿಸುತ್ತ ।
ಬಿಸತಂತುಸದೃಶವಹ ಯಜ್ಞಸೂತ್ರಂಗಳಿಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಿಂದ ॥
ವಸನದ್ವಯಂಗಳಿಂ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕನವಿ ।
ಲಸಿತಭುಜಯುಗಳದಿಂ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಂತೆ ।
ವಸುದೇವಸುತಸದೃಶಕೃಷ್ಣನೃಪನೋಲ್ಯೆಸಲ್ಯೆದುವರು ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೯

ಫಾಲದೊಳು ಭಸ್ಮತ್ರಿಪುಂಡ್ರಭೂಷಿತರಾಗಿ ।
ಚೇಲಂಗಳನ್ನುಟ್ಟು ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಕಂಠಪ್ರದೇಶದೊಳಗಳವಡಿಸಿ ಸುಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳ ॥
ಲೋಲಕರತಳದೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ ಬಹುವೇಗದಿಂ ।
ಶೀಲಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೃಪನುತ್ಸವವ ನೋಡಲ್ಕೆ ।
ಶೀಲೆ ಬರುವೀಸ್ಮಾರ್ತಸದ್ದ್ವಿಜರ ತಂಡಮಂ ನೋಡಿ ನೀ ಧನ್ಯಳಾಗು ॥ ೧೦

ದಿವ್ಯಮುದ್ರಿಕೆಯಿಂದಲೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳಂ ।
ದಿವ್ಯಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಫಾಲ ಕಾಯಂಗಳೊಳ್ ।
ದಿವ್ಯತುಲಸೀಮಣಿಯ ಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಜಕಂಠದೊಳ್ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ॥
ಭವ್ಯಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ಫಲಸಹಿತ ಕೈಕೊಂಡು ।
ಭವ್ಯಭೂಪಾಲಕನ ವರ್ಷದೊಡ್ಡಂತಿಯ ।
ನ್ನವ್ಯಯಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ಬರುವರೀವೈಷ್ಣವಶ್ರೇಷ್ಠರಿಲ್ಲಿ ॥ ೧೧

ನವರತ್ನಖಚಿತಮಾದಾಭರಣಜಾಲಮಂ ।
ನವದುಕೂಲಂಗಳನ್ನುಷ್ಣೀಶಶಾಲುಗಳ ।
ನವಸರದಿ ಕಾಯದೊಳ್ ತೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರನಿಕರಮಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ॥
ಭುವನೈಕಮಾನ್ಯಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೊಡ್ಡಂತಿಯು ।
ತ್ಸವದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಪೊಡೆಮಡಲೀಗ ।
ಭವನದಿಂ ಪೊಱಡುಸೀಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಭ್ರಮವ ನೀನಿತ್ತ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೧೨

ಬಗೆಬಗೆಯ ರತ್ನಗಳ ಭಂಗಾರಹೊನ್ನುಗಳ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ಮುತ್ತಿನ ತುರಾಯಿಗಳ ಹಾರಗಳ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಬಹುವಸ್ತುಜಾಲಗಳ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕುಂಡಲಗಳ ॥
ಬಗೆಬಗೆಯ ಗಜಗಳಂ ಕುದುರೆಗಳ ಮಱಿಗಳಂ ।
ಸೊಗಸಿಂದ ಶೋಭಿಪ್ಪೊಡ್ಡಂತಿಯುತ್ಸವದೊಳಗೆ ।
ಸುಗುಣಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲ್ಗೆಱಗಲೀವೈಶ್ಯರೈದುವರು ನೋಡು ॥ ೧೩

ಪರಿಪರಿಯ ಧಾನ್ಯಗಳ ಪೊತ್ತಿರುವ ಯೆತ್ತುಗಳ ।
ತರತರದ ಫಲಗಳಂ ತುಂಬಿರುವ ಭಂಡಿಗಳ ।
ಸುರಪುರದ ಸುರಭಿಸುಮಧೇನುಗಳ ಹೋಱಿಗಳ ಕೋಣಗಳ ತಗರುಗಳನು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಳಗವ ಕಲಿತ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ।
ಧರಣೀಶಮೌಳಿಮಣಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ।
ವರುಷದೊಡ್ಡಂತಿಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟು ನಮಿಸಲ್ಬರುವ ಶೂದ್ರರಂ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೧೪

ಸಂಚರಿಪ ಸುರತರುವೊ ಸುಕುಮಾರಸುರಮಣಿಯೊ ।
ಮಿಂಚುಸಿಡಿಲುಗಳಿಲ್ಲದಿರ್ಪ ಸನ್ಮೇಘವೋ ।
ಪಂಚಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯನಾದ ಕರ್ಣನೋ ಸುಜ್ಞಾನಸುರಧೇನುವೋ ॥
ಅಂಚೆ ವಾಹನವಾದ ಬೊಮ್ಮನೀನೃಪನಂ ಪ್ರ ।
ಪಂಚದ ದರಿದ್ರರಂ ಪೊರೆಯಲೀ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ।
ಚಂಚಲತ್ವವ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿರೆಂದೆನ್ನುತ್ತ ಬರುವ ಯಾಚಕರ ನೋಡು ॥ ೧೫

ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯಾದ ಶಕ್ರನೀಧರಣಿಯಂ ।
ಕುಜನರಾಕ್ರಮಿಸಿರ್ಪರವರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ತಾನು ।
ಸುಜನರಂ ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರರೂಪನಾಗಿ ॥
ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪಾಲಿಸುವನೆನುತಿಲ್ಲಿಗಪ್ಪರೋ ।
ವ್ರಜವೈದಿತೋ ಎಂಬ ತೆಱದಿಂದಲರಮನೆಗೆ ।
ಸುಜನರಕ್ಷಕ ಕೃಷ್ಣರಾಜನನ್ನೋಲೈಸೆ ಪೋಪ ಗಣಿಕೆಯರ ನೋಡು ॥ ೧೬

ಇಂತು ಬರುತಿರುವ ಜನಸಂದಣಿಯ ನೋಡುತ್ತ ।
ಕಂತುಸಮವಿಗ್ರಹನರೇಂದ್ರನಂ ನೋಡಲ್ಕೆ ।
ಸಂತಸದೊಳಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪಕ್ಕೈದಿದಂ ಸತಿಸುತರ್ಸಹಿತ ಕವಿಯು ॥
ಕುಂತಖಡ್ಗಾದಿದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳಂ ಧರಿಸಿ ।
ನಿಂತಿರುವ ಭಟರ ಪಟುರವಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತ ।
ಲಂತರಿಸಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನೋಳ್ಪುದೀನೃಪನನೆಂದು ನಿಜಸತಿಗೆ ಪೇಳ್ದಂ ॥ ೧೭

ಸಾಕೇತಪುರದ ದಿವ್ಯಾಸ್ಥಾನಮಂಟಪದಿ ।
ಭೂಕಾಂತ ರಾಮನೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಡುವಂತೆ ।
ಲೋಕೇಶ್ವರಾಂಶದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೋತ್ತಮಂ ರಾಜಿಸುವನು ॥
ಈಕೃಷ್ಣರಾಜನಂ ನೋಡದವರಿಗೆ ಕಣ್ಣ ।
ನೇಕೆ ವಿಧಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ವೃಥಾಯಾಸದಿಂ ।
ಸಾಕೆಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ್ ಸಫಲಮಾದುವು ಕಾಂತೆ ನಾವೇ ಕೃತಾರ್ಥರಿಂದು ॥ ೧೮

ಅಂದು ಹರಿಯುಂಗುಟದಿ ಗಂಗೆ ಪುಟ್ಟಿದ ತೆಱದೊ ।
ಳಿಂದು ನಖಕಾಂತಿಯೆಂಬಮರಗಂಗೆಯುಂ ನೃಪನ ।
ಚಂದವಾದಂಗುಲಿಗಳಿಂ ಪೊಱಡುತಿದೆ ನೋಡು ಕಾಂತೆಯೀಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ॥
ಸುಂದರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಜಲರುಹಗ ।
ಳೆಂದು ಜನರೆಂಬಂತೆ ಪದಗಳಾರಾಜಿಪುವು ।
ಕುಂದಸಸ್ಮಿತೆ ನೋಡು ಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲಕನ ಸೊಬಗೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸುವೆನು ॥ ೧೯

ಈನದಿಯು ಸಂಗಮದಿ ಶೋಭಿಪ ಸರಸ್ವತಿಯೊ ।
ನೀ ನೋಡು ನಮಿಪ ಸಾಮಂತರಾಜೋತ್ತಮರ ।
ಭಾನುಕಿರಣೋಜ್ಜ್ವಲಿತಮೌಳಿರತ್ನಪ್ರಭಾಜಾಲಮಂ ಕಣ್ಮಲ್ಲದೇ ॥
ಈನದೀತ್ರಯದೊಳಗೆ ಕೂಡಿರಲ್ಬೇಕೆಂದು ।
ಭಾನುತನುಜಾತೆ ಬಂದಿರುವಳೋ ಎಂಬಂತೆ ।
ಯಾನೀಲಮಣಿಪಾದಪೀಠಕಾಂತಿಗಳೀಗ ಪಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲಿ ನೋಡು ॥ ೨೦

ಪಾವನತರಂಗಳಾದೀನದೀತ್ರಯಗಳೀ ।
ಪಾವನಾಕೃತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜಾಂಘ್ರಿಯೊಳ್ ।
ತಾವು ನೆಲೆಯಾಗಿರ್ಪವೆಂದು ಕನಕಾಪಗೆಯುಂ ಕೌತುಕದಿ ನೋಡಲೀಗ ॥
ಶ್ರೀವಿಲಾಸಿತವಾದ ನೃಪನ ಕಟಿತಟದಿಂದ ।
ತಾ ವಿನೋದದಿ ಕಾಲ ವರೆಗಿಳಿದು ಶೋಭಿಪುದೊ ।
ಭಾವಿಸುತ ನೋಡು ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೃಪನುಟ್ಟ ಕನಕಾಂಬರದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ॥ ೨೧

ಭೋಗವಿಲಸಿತನಾಗಿ ಬಹುರತ್ನಚಯದಿಯಾ ।
ನಾಗಲುಂ ಶೋಭಿಸುತ ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿಯ ಭಕ್ತ ।
ನಾಗಿ ಭೂಭಾರವಂ ತನ್ನಂತೆ ಕೃಷ್ಣನೃಪ ಧರಿಸಿರ್ಪನೆಂದು ಕೇಳಿ ॥
ಭೋಗೀಶನ್ಯೆತಂದು ಭೂಪನಂ ತಕ್ಕೈಸೆ ।
ಬೀಗ ಕನಕಾಂಬರದ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಹೊಂಬಣ್ಣ ।
ನಾಗಿರುವನೆಂಬಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಚಿನ್ನದೀನೇವಣಿವ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೨೨

ನವರತ್ನಖಚಿತವಾದಂಗಿಯುನ್ನಳವಟ್ಟು ।
ಕುವಲಯದಳಶ್ಯಾಮಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲಕಂ ।
ಕುವಲಯಪ್ರಿಯನಾಗಿ ರತ್ನಭುಜಭಾಪುರಿಗಳಂ ತೊಟ್ಟು ಶೋಭಿಸುವನು ॥
ಭುವನಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾನಜಲದೂರ್ಮಿಕೆಗ ।
ಳಿವು ಹಸ್ತಭೂಷಣಗಳಾಗಿರ್ಪ ನೃಪನ ಪ ।
ಲ್ಲವಪಾಣಿಯಿಂ ರತ್ನದೂರ್ಮಿಕೆಗಳಾರಾಜಿಸುವುವು ನೀ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ॥ ೨೩

ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕದ ಕಳಂಕಿನಿಂದಧರದ ।
ತ್ಯುತ್ತಮಸುಧಾರಸದ ಶೋಭೆಯಿಂ ಸರ್ವಪಾ ।
ಬಿತ್ತರದಿ ರಾಜಿಸುವ ಸಕಲಸತ್ಕಳೆಗಳಿಂ ರಾರಾಜಮಾನವಾದ ॥
ಚಿತ್ತಜಾಕೃತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಕೃಷ್ಣರಾ ।
ಜೋತ್ತಮನ ವದನೇಂದುಬಿಂಬವನ್ನೋಲೈಸ ।
ಲಿತ್ತ ಬಂದುಡುಮಾಲೆಯೆಂಬಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರಗಳು ರಾಜಿಸುವುವು ॥ ೨೪

ಮಗನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂತೆಂದು ।
ಜಗದೀಶನಾದಿಂದ್ರನಾಗ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ।
ಸುಗುಣಿ ಕರ್ಣನ ಬೇಡಿತಂದು ನಿಜಕಾರ್ಯಮಂ ಸಂತಸದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ॥
ಜಗದ ಜನರೆಲ್ಲರುಂ ಮೆಚ್ಚುವಂತೀಚರವು ।
ಯುಗಕರ್ಣನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೃಪ ।
ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ ರತ್ನಮಯಕುಂಡಲಗಳಾರಾಜಿಸುವುವು ನೋಡು ॥ ೨೫

ಅಂದು ಘನವೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಗೋಪರಂ ಪಾಲಿಸಲು ।
ನಿಂದು ಗೋವರ್ಧನಾಚಲವ ಮಧುಸೂದನಂ ।
ಚೆಂದದಿಂ ಪೊತ್ತವೊಲ್ಕೃಷ್ಣರಾಜೋತ್ತಮಂ ನವರತ್ನಮಕುಟವನ್ನು ॥
ಸುಂದರಶಿರಸ್ಸಿನೊಳು ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಜನರ ।
ನಂದದಿಂ ಪಾಲಿಸುವನೀನೃಪೋತ್ತಮನ ಶುಭ ।
ಸಂದರ್ಶನಂ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಗಳಿಗಲ್ಲದೇ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೇಂ ದೊರೆಗುಮೇ ॥ ೨೬

ನವರತ್ನಖಚಿತಮಕುಟಾಗ್ರದೊಳ್ವಿಭ್ರಾಜಿ ।
ಸುವ ಸೂರ್ತಿಮುತ್ತಿನ ತುರಾಯಿಗಳ ಕಾಂತಿಗ ।
ಳಿವೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮೇಲ್ಕುಂಡಲಾಕೃತಿಯಿಂದ ರಾಜಿಸುವುವೆಂಬ ತೆರದಿ ॥
ಕವಿಕಲ್ಪತರುಕೃಷ್ಣನೃಪನ ಮೇಲ್ಭಾಗದೊಳ್ ।
ಸುವಿಶಾಲವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಧವಳಾತಪ ।
ತ್ರವ ನೋಡು ಕಾಂತೆ ನೀರಾಕೇಂದುಬಿಂಬದಾಕಾರವಾಗಿರ್ಪುದಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೭

ಸುರರು ಪೂಮಳೆಗಳಂ ಕೃಷ್ಣರಾಜೋತ್ತಮನ ।
ವರಶಿರೋಭಾಗದೊಳ್ ಪರಮಸಂತೋಷದಿಂ ।
ಸುರಿಯಲವು ಮಕುಟದೊಳ್ ಬಿದ್ದೆರಡುಪಾಲಾಗಿ ವ್ಯಜನಗಳ ಗಾಳಿಯಿಂದ ॥
ಪರಿದು ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪೋಪುವೆಂಬಂತೆ ವರ ।
ತರುಣಿಯರ್ಕರಗಳಿಂ ಢಾಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿತ
ತರಚಾಮರದ್ವಯಂ ಶೋಭಿಸುವುದೀಗಲಿದ ಬೇಗದಿಂ ಕಾಂತೆ ನೋಡು ॥ ೨೮

ಈಮಹಾದುಃಖಸಂಸಾರದೊಳ್ ಬಿದ್ದ ಜನ ।
ರಾಮಹಾಭೃತ್ಯ ಹರಿಯೋಗಿ ಪೇಳ್ದ ತೆಜದೊ ।
ಳೀಮಹಾವಿಭು ಕೃಷ್ಣಭೂಪನೇ ಪ್ರಭು ವಿಷ್ಣು ಭಾವಜ್ಞ ಸಲೋಭನು ॥
ಶ್ರೀಮಹಿಷನಗರದೊಳು ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಪನೀತ ।
ನೇ ಮಹಾಸಾರವಾದಾಶ್ರಯಂ ತಮಗೆಂದು ।
ಕಾಮಿತವನೀವ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರಭೂಪಾಲನನ್ನೋಲೈಪರಿಲ್ಲಿ ನೋಡು ॥ ೨೯

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನೇ ಶೂರನುಂ ಧೀರನುಂ ।
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನೇ ತ್ಯಾಗಿಯುಂ ಭೋಗಿಯುಂ ।
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನೇ ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಕಶಿಷ್ಟಪಾಲಕಂ ಕರುಣಾಬ್ಧಿಯು ॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನಂ ಪೋಲ್ವರಾರುಂಟಿಳೆಯೊ ।
ಳೀಕೃಷ್ಣಭೂಪನೇ ದೀನಸಂತತಿಗೆ ಸ ।
ರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟದಾಯಕನುಯೆಂದೆನುತ ವಂದಿಗಳ್ ಸ್ತುತಿಸುವರ್ ಕೇಳು ಕಾಂತೆ ॥ ೩೦

ಪಟುಹಡಿಂಡಿಮಢಕ್ಕೆ ಕಹಳೆನವಪತ್ತುಗಳ್ ।
ಸ್ಫುಟಗಳಾದಿಂಗ್ಲೀಷುವಾದ್ಯಗಳ ಸಾಲುಗಳ್ ।
ಪಟುವಾದ ಬಾರುತಂಬೂರಿತುತ್ತೂರಿಗಳ್ ಭೇರಿನಿಸ್ಸಾಣಂಗಳು ॥
ಕಠಿನದುಂದುಭಿಡಮರುತಾಳಮದ್ದಳೆಗಳುಂ ।
ಚಟುಲವಾದೋಲಗಗಳುಂ ಕೂಡಿ ಸಕಲದಿ ।
ಕ್ತಟಗಳೊಳ್ ಮೊಳಗುತಿವೆ ಕುಟಿಲಕುಂತಳೆ ಕೇಳು ಸೀಸಿವುಗಳೆಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವ ॥ ೩೧

ಶೋಭನಾನ್ವಿತನಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ।
ಶೋಭನವ ಪಾಡಿಯಾರತಿಯನೆತ್ತುವರನ್ನು ।
ಶೋಭನಾಕ್ಷತೆಕುಸುಮಫಲಗಳಂ ಕೊಡುವರಂ ನಜರಿತ್ತು ನಮಿಸುವರನು ॥
ಶೋಭನಸ್ವರದಿಂದ ವೀಣೆಯಂ ನುಡಿಸುವರ ।
ಶೋಭನಕ್ರಮದಿಂದ ನರ್ತನಂ ಗೈವವರ ।
ಶೋಭನಸ್ತುತಿಗಳಿಂ ಜಯಶಬ್ದಮಂ ಪೇಳ್ವ ಜನರ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡು ॥ ೩೨

ಈವಿಭುವಿನೊಡ್ಡಂತಿಯುಂ ನೋಳ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ |
ಸ್ತ್ರೀವಿಲಾಸಿನಿಯರ್ವರ್ಗಳಂತಃಪುರಂಗಳೊಳ್ |
ಭಾವಜಾಂಗನೆ ರತಿಯ ಸೊಬಗುಳ್ಳ ರಾಣಿಗಳ ದರ್ಶನವಗೈದು ಬಂದು ||
ಈವಿಪ್ರದಂಪತಿಗಳಡಿಯೊಳಗೆ ನಿಂದಿರ |
ಲ್ಕೀಸಿದಾನಂದದಿಂದೀದ್ವಿಜೋತ್ತಮನ ಸತಿ |
ಯಾವಸಿತೆಯುಂ ನೋಡಿ ಕೇಳ್ದಳಂತಃಪುರದ ಮಹಿಷಿಗಳ ಸೊಬಗನಂದು || ೨೩

ಎಲೆ ಮಾನಿನೀಮಣಿಯೆ ಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲಕನ |
ಲಲಿತಮಾದಾಕೃತಿಯ ಲಾವಣ್ಯಮಂ ನೋಡಿ |
ಫಲಿತಮಾಯ್ತೆಮ್ಮ ನಯನೋತ್ತಮಮಹೀರುಗಳೀನೃಪನ ಮಹಿಷಿಗಳನು ||
ಲಲನೆ ನಾನಾದೊಡಂ ನೋಳ್ಪೆನೆಂದರು ಬಿಡರು |
ಫಲವೇನು ಪೇಳು ಯೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳಾವರುಂ |
ಕಲಿತಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದು ಸಫಲಗಳಾಗಲವರ ಗುಣಗಳನು ಪೇಳು || ೨೪

ಎಂದು ಕೇಳಿದೊಡಾಕೆ ವಿಪ್ರನಾರಿಯು ಕುಳಿತು |
ಮಂದಸುಸ್ಮಿತೆ ಕೇಳು ನಿನಗೊರೆವೆ ತಿಳಿವಷ್ಟು |
ಸುಂದರಾಂಗಿಗಳಾದ ರಾಣಿಗಳ ಗುಣಶೀಲರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳನು ||
ಚೆಂದದಿಂ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳವರರಾಜನಾ |
ಮಂದಿರದೊಳಿವರ ಸೊಬಗೈಶ್ವರ್ಯಭೋಗವಂ |
ಸಂದಿರುವ ಕಾಮಿನಿಯರಿಲ್ಲೆಂದು ಸಕಲರುಂ ಪೇಳುವುದು ಧಿಟವು ಕಾಂತೆ || ೨೫

ಎಲ್ಲರುಂ ಪತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಗಳಿಂ ತುಂಬಿರುವ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಜಲಧಿಕನ್ಯಕಾರೂಪಮಂ ಜಯಿಸಿಪ್ಪರು ||
ಎಲ್ಲರುಂ ತ್ಯಾಗಗುಣದಿಂ ಸುರಭಿಯಂತಿರ್ಪ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಸೌಜನ್ಯಸೌಶೀಲ್ಯಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಹರಿಹರಾರಾಧನೆಯೊಳಾಸಕ್ತರೆಲ್ಲರುಂ ನೀತಿಯುತರು || ೨೬

ಎಲ್ಲರುಂ ಮಾತ್ಸರ್ಯಗುಣರಹಿತರಾಗಿರುವ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಲೋಭವಂ ತೊರೆದು ಶೋಭಿಸುತಿರುವ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಗರ್ವಗುಣವಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ಕಾಣರೆಲ್ಲರುಂ ಮದರಹಿತರು ||
ಎಲ್ಲರುಂ ಸರ್ವದಾ ಪುಸಿಯನುಸಿರಲುಳಿಯುವವ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಠಿನ್ಯಗುಣಹೀನರಾಗಿರ್ಪ |
ರೆಲ್ಲರುಂ ದ್ವೇಷವಂ ಮಱೆದು ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂದನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿರ್ಪರು || ೨೭

ನಳಮಹಾರಾಜಂಗೆ ದಮಯಂತಿಯಂತೆಯುಂ ।
ಬಲಶಾಮನನುಜಂಗೆ ವೈದರ್ಭಿಯಂತೆಯುಂ ।
ವಲವೈರಿಶಕ್ರಂಗೆ ಪೌಲೋಮಿಯಂತೆಯುಂ ಕಶ್ಯಪಂಗದಿತಿಯಂತೆ ॥
ಕಲಶಾಬ್ಧಿಶಯನನಿಗೆ ರಮೆಯಂತೆಯುಂ ಸುಗುಣ ।
ನಿಲಯನಾದೀಕೃಷ್ಣರಾಜಭೂಪಾಲಕಗೆ ।
ಲಲನಾಶಿರೋಮಣಿಗಳಾಗಿರುವ ಮಹಿಷಿಗಳ್ ಸಲೆ ವಿರಾಜಿಸುತಿರ್ಪರು ॥ ೩೮

ಕುಸುಮಬೃಂದಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ನಗೆಗಳಿಂ ।
ಕುಸುಮಗುಚ್ಛಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಕುಚಗಳಿಂ ।
ಕಿಸಲಯಗಳಂತಿರ್ಪ ಪಾಣಿಪಾದಂಗಳಿಂ ಭೃಂಗಕುಂತಳಗಳಿಂದ ॥
ಅಸಮಫಲನಿಕಯದಂತಿರ್ಪಾಧರಂಗಳಿಂ ।
ದೆಸೆವ ಕನಕದ ಲತೆಗಳಂತೆ ಮಹಿಷೀಜನಗ ।
ಳೆಸೆಮಸಾಯಕಸದೃಶಕೃಷ್ಣನೃಪಕಲ್ಪಕವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನಲಿಯುತಿಹರು ॥ ೩೯

ಸ್ಮಿತಚಂದ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ ತಿಲಕದ ಕಳಂಕದಿಂ ।
ನತಮಧ್ಯದಾಕಾಶದಿಂದಧರಸುಧೆಯಿಂದ ।
ಲತಿಧವಳಮುಕ್ತಾಳಿಪಂತಿಕಾನಕ್ಷತ್ರತತಿಗಳಿಂ ಲಲಿತವಾದ ॥
ರತಿಯಂತೆ ರಾಜಿಸುವ ಪಟ್ಟಮಹಿಷೀಜನರ ।
ಹಿತಚಂದ್ರಸನ್ನಿಭಮುಖಕಾಂತಿಗಳನಾವಗಂ ।
ಪತಿಕೃಷ್ಣರಾಜಲೋಚನಚಕೋರಂ ಕುಡಿದು ಸಂತಸದಿ ನಲಿಯುತಿಪುದು ॥ ೪೦

ಕುಂತಳಘನಂಗಳಿಂ ಕಂಕಣಗಳಿಂದಲುಂ ।
ಸಂತತಂ ಕೊಡುವ ದಾನೋದಕದಧಾರೆಯಿಂ ।
ಕಂತುಶರದಂತೆಸೆವ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೋಟಗಳ ರುಚಿಯೆಂಬ ಮಿಂಚಿನಿಂದ ॥
ಅಂತರಹಿತಾಭರಣಕಾಂತೀಂದ್ರಚಾಪದಿಂ ।
ದಿಂತು ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ರಾಜಮಹಿಷಿಗಳೆಂಬ ।
ನೇತವರ್ಷಾಕಾಲಮಂ ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನೃಪಚಿತ್ತಬರ್ಹಿಯು ಕುಣಿವುದು ॥ ೪೧

ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಗಳಂದಚೆಂದಗಳ ।
ನೆಷ್ಟೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಭುವನತ್ರಯಂಗಳೊಳ ।
ಗಿಷ್ಟು ಸೊಬಗುಳ್ಳವರ ನಾ ಕಾಣೆನೆಂದೊರೆದು ಪೋದಳೆವಳೆತ್ತಲಿವರು ॥
ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರಸಂದರ್ಶನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂ ।
ತುಷ್ಟಮಾನಸರಾಗಿ ತಿರುಗಿ ತಾವಿಳಿದಿರ್ದ ।
ಧಿಷ್ಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ ಕವಿ ಮತ್ತೆ ಸಂತೋಷದಿಂ ನಿಜಸತಿಗೆ ಪೇಳ್ವನಾಗ ॥ ೪೨

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೆಲೆ ಕಾಂತೆ ಕೃಷ್ಣಧರಣೀಪಾಲ ।
ನೆಲ್ಲಲ್ಲಿಯುಂ ಮಾಡಿಸುವ ಸುಸಂತರ್ಪಣೆಗೆ ।
ಳಲ್ಲಿ ಘೃತಸೂಪದಧಿಭಕ್ಷ್ಯಶಾಕಾದಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನಂಗಳಂ ಭುಂಜಿಸಿ ॥
ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಡುತಿರುವ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ।
ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಜಾಲಯಕೆ ಸತಿಸುತರನೊಡಗೊಂಡು ।
ಪಲ್ಲವಿಸಿದಾನಂದದಿಂ ಪೋಪ ಸದ್ವಿಜರ ತಂಡತಂಡಂಗಳನ್ನು ॥ ೪೩

ಸಕಲಸದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲಕನ ।
ಸಕಲಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಳ್ ಭೋಜನಂಗೈದ ।
ಸಕಲಜನರಿಷ್ಟೆಂದು ಬರೆವ ಕರಣಿಕರೊರ್ವರಿಲ್ಲವೀನಗರದೊಳಗೆ ॥
ಸಕಲಗಗನಸ್ಥಳಂ ಪತ್ರಂಗಳಾದೊಡಂ ।
ಸಕಲಜಲನಿಧಿಗಳುಂ ಕಲೆತು ಮಸಿಯಾದೊಡಂ ।
ಸಕಲಶೂರೋತ್ತಂಸ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನಂ ಬರೆದೊಡಂ ಮುಗಿಯದಾಗ ॥ ೪೪

ದ್ವಿಜರುಂಡು ಚೆಲ್ಲಿದೀತುಪ್ಪ ಹಾಲ್ಮೊಸರುಗಳು ।
ನಿಜವಾದ ಜಲಧಿಗಳ ತೆಱದಿ ಹರಿಯುತ್ತಲಿದೆ ।
ಯಜನ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿಲ್ಲವೀಶಾಕರಾಜಿಗಳ್ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಪೆಸರದೇನೊ ॥
ಕುಜನಶಿಕ್ಷಕಕೃಷ್ಣಭೂಪೇಂದ್ರ ಭೂಸುರ ।
ವ್ರಜಕಿತ್ತ ಪಾಯಸಾಮೃತವಿದೆಂಬಂತೀಗ ।
ಸುಜನರುಸುರುವುದೇನು ಪುಸಿಯೆ ನೋಡೆಲೆ ಕಾಂತೆಯುಂಡವರದೃಷ್ಟಜನವೋ ॥ ೪೫

ಇಂತು ಸಂತರ್ಪಣೆಯ ಸೊಬಗನುರೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ ।
ಸಂತಸದಿ ಮನೆಗೈದಿ ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನಿಕಾದಿಗಳ ।
ನಂತೆಲ್ಲವಂ ಗೈದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ಸತಿಗೈದ ಪಾಕವಂ ಹರಿಗರ್ಪಿಸಿ ॥
ಅಂತರದಿ ಸುತರೊಡನೆ ರುಚಿಯಾಗಿ ಭುಂಜಿಸಿದ ।
ನಂತರದೊಳಾಸತಿಯು ಭೋಜನಂಗೈದ ಬೞಿ ।
ಕಂತರಹಿತಾಹ್ಲಾದದಿಂದ ಜನರಲ್ಸರಟ ನೋಡಲ್ಕೆ ಪೊಱಮಟ್ಟನು ॥ ೪೬

ಬಂದು ಸತಿಸುತರೊಡನೆಯರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊ ।
ಳ್ನಿಂದಿರುವ ಗಜಹಯವರರೂಥಾದಿರೋಹಕರ ।
ಸಂದಣಿಯ ಬಾಯ ಭಲ್ಲಗಳ ಪಿಡಿದಿರ್ಪವರನಿಂಗ್ಲೀಷುವಾದ್ಯದವರ ॥
ಚೆಂದದಿಂ ಶ್ರುತಿಮೌರಿಕೊಳಲುಗಳ ನುಡಿಸುವರ ।
ಬಂದುರದಿ ಕಹಳೆತುತ್ತೂರಿಗಳನೂದುವರ ।
ನಿಂದು ಸಾನಂದದಿಂ ಭೇರೀನಗಾರಿಗಳ ಬಡಿವವರ ತೋಱಿಸಿದನು ॥ ೪೭

ವೇಗದಿಂ ಗಾಳಿಯಂ ಜಯಿಸಿರುವ ಕುದುರೆಗಳ ।
ಬೇಗದಿಂದೇಱಿರುವ ತುರುಪಿನ ಸವಾರರಂ ।
ನಾಗಂಗಳೊಳ್ಧ್ವಜವ ಪಿಡಿದು ಕುಳಿತಿರುವವರನ್ಮಹಷಾಮುಬಾರಿನವರ ॥
ಆಗಸವ ತಿವಿವಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಕಟ್ಟ್ಯೇಟಿಗಳ ।
ಕೈಗಳಿಂ ಪಿಡಿದಿರುವರಂ ಹಸರುಬಲ್ಲೆದವ ।
ರೀಗ ನೀನೋಡಿವರ ಕಂಡ ಮಾತ್ರದೊಳರಿಗಳೆದೆ ಬಿಱಿಯದಿರ್ಪುದೇನೆ ॥ ೪೮

ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದೊಳ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಗೈಯು ।
ತಿಪ್ಪ ಭೂಮಿಪರೊಡನೆ ಮಿತ್ರಾರಿಗುಂಟೆ ನೋ ।
ಡಿಪ್ಪಸರದೊಳ್ ಜನರು ಪಿಡಿದಿರ್ಪ ಶಂಖಚಕ್ರಾದ್ಯಖಿಳಬಿರುದುಗಳನು ॥
ತಪ್ಪದೆ ಸುನೀತಿಯಂ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸು ।
ತ್ತಿಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೀಬಿರುದಗಳ ಸಾಲುಗಳ ।
ನಪ್ಪ! ಬಣ್ಣಿಸಲೆನಗೆ ಸದರಮಲ್ಲಿನ್ನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರೊ ಕಾಣೆ ನಾನು ॥ ೪೯

ನೋಡಹಹ! ಕೋಟಿದಿನಕರರು ಧರಣಿಯೊಳೊಂದು ।
ಗೂಡೀಗ ಬರ್ಪರೆಂಬಂತೆ ನವರತ್ನಗಳ ।
ಜೋಡಿಸಿರುವೀಕನಕಕರ್ಣಾಟಪಾಲಕಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನು ॥
ರೂಡಿ ಮಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಂದದಿ ಪೊಳೆಯುತಿರ್ಪವನ ।
ನಾಡಾಡಿಗಳು ನೋಡಲಮ್ಮರೇ ಭುವನದೊಳ್ ।
ನೋಡೀಮಹಾಪ್ರಭುವಿನಪ್ರತಿಮತೇಜಸ್ಸ ಪೊಗಳಬಲ್ಲಾತನಾರು ॥ ೫೦

ಚೆಂದದಿಂ ಗಜಹಯವರೂಥಾದಿಗಳನೇಱಿ ।
ಪಿಂದೆ ಮುಂದೈತಪ್ಪ ನಾನಾಧಿಕಾರಿಗಳ ।
ನಂದದಿಂದೆರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಂಗಳೊಳ್ತಾಳ ಮದ್ದಳೆ ಸಿತಾರ್ಸಾರಂಗಿಯು ॥
ಚೆಂದದಿಂ ಮುಖವೀಣೆ ಮೋರ್ಚಂಗ್ಪಿಟೀಲುಗಳ ।
ಪಿಂದೆ ನುಡಿಪಿಂಮೇಳದವರೊಡನೆಯೊಲಪಿನಿಂ ।
ನಿಂದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ ವಾರಕಾಂತಾವೃಂದಮಂ ನೋಡು ನೀನು ರಮಣೀ ॥ ೫೧

ಭೂಪಕುಲದೀಪಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನ ಸವಾರಿಯೊಳ್ ।
ಗಾಫಣಿಪನಾದಿನಪನಾಸುರಪನುಂ ಸೈನ್ಯ ।
ದಾಪೊರೆಯ ಭಾರದಿಂ ಪದಘಾತದಿಂದೇಳ್ವ ದೂಳಿನಿಂ ಯತ್ನದಿಂದ ॥
ಕಾಪುರುಷರಂತೆ ತಲೆ ಕುಗ್ಗಿ ಕಾಣಿಸದೆಯುಂ ।
ತಾಪದಿಂದತಿಭೀತರಾಗಿಯುಂ ಪೋದರವ ।
ರೀಪರಿಯ ಸೇನೆಯುಂ ಕಂಡೋಡದಿರ್ಪರಾರೀನೃಪನ ವೈರಿಗಳೊಳು ॥ ೫೨

ಈರೀತಿಯಿಂದಖಿಲಸಂಭ್ರಮದಿ ನಡೆತಂದು ।
ಧೀರಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೃಪ ನಜರಬಾದಿನೊಳಿರ್ಪ ।
ಸಾರತರವಾದ ನೃಪಮಂದಿರದ ಚಂದ್ರಶಾಲಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ರಾಜಿಪ ॥
ಪಾರವಿಲ್ಲದ ರತ್ನಕಾಂತಿಯಿಂ ಜ್ವಲಿಪ ಭಂ ।
ಗಾರದಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಪರಿ ।
ವಾರ ನೃಪಸೇವೆಯೊಳ್ನಿರತರಾಗಿರುತಿರಲು ಸುರುಟಾಗೆ ಪೌಜೊದಗಿತು ॥ ೫೨

ಈವೀರಕೃಷ್ಣರಾಜೋತ್ತಮನ ಪೆಸರಿಂದ ।
ನಾವು ನಿಜಖಡ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು ಯುದ್ಧಕೆ ಪೋದ ।
ಡಾವೈರಿನೃಪರು ನಿಜಖಡ್ಗಮಂ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಬಾಯೊಳಗೆ ಪುಲ್ಲ ಕಚ್ಚಿ ॥
ಸಾವಿಗಂಜುತ ಕೈಯ ಮುಗಿವರದರಿಂದನಾ ।
ವೀವಿಭುವಿನಿದಿರಿನೊಳ್ ಸಾಹಸವ ತೋರ್ಪೆವೆಂ ।
ದಾವರಿಸಿ ಜರ್ನಲ್ಲುಕರ್ನಲ್ಲುಮೊದಲಾದ ಸರದಾರರೈತಂದರು ॥ ೫೩

ಆಜನರ ಸನ್ಮಾನದಿಂ ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನೃಪ ।
ರಾಜರಾಜೋತ್ತಮಂ ತಾನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಡಲು ।
ಸೋಜಿಗವಿದೆಂಬಂತೆ ವಾಹಿನೀವ್ಯೂಹಮಂ ರಚಿಸಿದರ್ ವೇಗದಿಂದ ॥
ಈಜಗದೊಳಿವರಂತೆ ರಚಿಪರಂ ನಾ ಕಾಣೆ ।
ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಭಾರದ್ವಾಜಸುತನಂದು ।
ರಾಜೇಂದ್ರನಾದ ಕುರುರಾಜನ ವರೂಥಿನಿಯೊಳಿಂತು ರಚಿಸಿರ್ದನೇನೋ ॥ ೫೪

ಈಪೌಜ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲಾರಿಗೆ ಶಕ್ಯ ।
ಮೀಪರಿಯ ರೌದ್ರರಸವನ್ನೆಂತು ಸಹಿಸಬಹು ।
ದೀಪಾಟಿಯಶ್ವಗಳ ವೇಗದೊಳ್ಕ್ರೀಲೆಂತು ಧೈರ್ಯದಿಂ ಕುಳಿತಿರ್ಪರೋ ॥
ಈಪಟುರವಂಗಳಂ ಕೇಳಕೂಡದು ಕಿವಿಯೊ ।
ಳೀಪದ್ಮಸಂಭವಂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಧರಣಿಯೊಳ ।
ಗೀಪರಿಯ ಯುದ್ಧಮಂ ಪಿಂದೆ ಗೈದವರಿಲ್ಲ ಸುರದನುಜಮನುಜರೊಳಗೆ ॥ ೫೫

ಪ್ರಳಯದೊಳ್ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪ ವೀತಿಹೋತ್ರನ ಧೂಮ ।
ಗಳು ಜಗವ ಮುಸುಕುವಂತೀತೋಪುಗಳ ಧೂಮ ।
ಗಳು ಮುಸುಕಿತೀಜನರನೊಬ್ಬರಂ ಕಾಣೆ ನೀನೆಲ್ಲಿರ್ಪೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ॥
ಪ್ರಳಯದೊಳಗಾರ್ಭಟಿಪ ಮೇಘರವಗಳ ತೆರದಿ ।
ಮೊಳಗುತಿವೆ ತೋಪುಗಳು ಬಾಲಕರ ಬೆದರುವರ್ ।
ನಿಲಲುಕೂಡದು ಬೇಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆತ್ತಿಕೋ ದೂರದೊಳ್ನಿಲ್ವೆವೆಂಬು ॥ ೫೬

ಇಂತು ಕವಿ ಸತಿಸುತರನೊಡಗೊಂಡು ದೂರದೊ |
ಳ್ಳಿಂತು ಮತ್ತೀ ಸುರುಟ ಸಂಭ್ರಮದಿ ನೋಡುತಿರೆ |
ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರ ಸರದಾರರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯು ಗೈದ ಬಳಿಕ ||
ಸಂತವಿಸಿ ಕೊಳುತಿರುವ ಸಕಲಸೇನಾಜನವು |
ಸಂತಸದಿಯಾಯ್ದುಕೊಳಲೆಂದಮಿತಧನಗಳನ |
ನಂತವಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನೆಱಚಿಸಿ ವಿನೋದದಿಂದರಮನೆಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟನು || ೫೮

ಹೊಱಟು ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆಯಾರತಿಯು ತಂದೆತ್ತು |
ತಿರುವ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗಾಭರಣ ಧನರತ್ನ |
ವರವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೊಡುತ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಾನೆಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲಲು ||
ಹರುಷದಿಂ ಸಕಲಜನರಂಜಲಿಗಳಂ ಮಾಡಿ |
ತರತರದಿ ಕೂಗುತ್ತ ಜಯಶಬ್ದಮಂ ಗೈಯೆ |
ವರರತ್ನದಾರತಿಗಳಂ ನಿವಾಳಿಸಿದರಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರಾಗ || ೫೯

ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೃಪನಂಬಾವಿಲಾಸದೊಳ್ |
ತಳತಳಿಸುತಿರುವ ನವರತ್ನಭದ್ರಾಸನದಿ |
ಕಲಿತಸಂತೋಷದಿಂ ಕುಳಿತಿರಲು ಸಕಲಾಧಿಕಾರಗಳ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
ನೆಲತನಕ ತಲೆಗಳಂ ಬಾಗಿಸುತ ಮುಜುರೆಯಂ |
ಕಲಿಕಾಲಕೃಷ್ಣನಾದೀಕೃಷ್ಣರಾಜಂಗೆ |
ನಿಲವಿಲ್ಲದೇ ಗೈದರೀಮಹಾವಿಭುಸದೃಶರಾರುಂಟು ಲೋಕದೊಳಗೆ || ೬೦

ನಿಜಶಾಖೆಗಳ ಪದಕ್ರಮಜಟೆಗಳಂ ಪೇಳಿ |
ಸುಜನೋತ್ತಮದ್ವಿಜರು ಸುಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ |
ಸುಜನರಕ್ಷಕಕೃಷ್ಣರಾಜರಾಜೇಂದ್ರಂಗೆ ವರೆಸಿ ಕೊಡುತಿರ್ದರಾಗ ||
ಭುಜಗಶಯನಾಂಶನಾದೀಕೃಷ್ಣನೃಪಪದಕೆ |
ನಿಜಶಿರಗಳಂ ಬಾಗಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದತುಲ |
ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೈದಿ ಪೊಡೆಮಡುತಿರ್ದರಾಗಲತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳು || ೬೧

ಸಕಲಮುತ್ತೈದೆಯರು ಶೋಭನಂಗಳ ಪಾಡಿ |
ಯಕಳಂಕಕೃಷ್ಣನೃಪಗೆತ್ತಾರತಿಗಳಂ |
ನಿಖಿಲವಿದ್ವಜ್ಜನರು ಗೈವಾಶಿಷೋಕ್ತಿಯಂ ಸತಿ ನೋಡು ಧನ್ಯರಾವು ||
ಚಿಕುರಾದಿನಖದವರೆಗೀಕೃಷ್ಣಭೂಪತಿಯು |
ಸಕಲಾಂಗಗಳ ನೋಡು ಬೇಗದಿಂದಿನ್ನೊಮ್ಮೆ |
ಯಖಿಳಭುವನೇಂದ್ರ ಭದ್ರಾಸನವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಜಯಂಗೈವ ಠೀವಿಯಿಂದ || ೬೨

ಇಂತು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನೊ ।
ಡ್ಡಂತಿಯುತ್ಸವವ ಕವಿ ಸತಿಸಹಿತ ನೋಡುತ್ತ ।
ಸಂತಸದಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ನಲಿದು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೋಱಸುತ್ತ ॥
ಸಂತೋಷವಾಯಿತೇ ನಿಮಗೆಂದು ಕೇಳುತ್ತ ।
ಕಂತುಸಮ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರದರ್ಶನದ ಪುಣ್ಯಮೆಮ ।
ಗಂತವಿಲ್ಲದ ಸಕಲಸಂಪತ್ತುಗಳ ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಾಪೇಳ್ದ ಸತಿಗೆ ॥ ೬೩

ಜಯ ಸಕಲಗುಣಸಾಂದ್ರ ಜಯ ವದನಜಿತಚಂದ್ರ ।
ಜಯ ಯದುಕುಲೋತ್ತಂಸ ಜಯ ಹೃಷೀಕೇಶಾಂಶ ।
ಜಯ ಚಾಮರಾಜಸುತ ಜಯ ಭೂಷಣೋಲ್ಲಸಿತ ಜಯ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಲಲಿತ ॥
ಜಯ ದೀನಜನಕರುಣ ಜಯ ಸಮಾಖ್ಯಾಭರಣ ।
ಜಯ ಕಾಮಸಮರೂಪ ಜಯ ರಾಜಕುಲದೀಪ ।
ಜಯ ಕೆಂಪಮಾಂಬಾಸುಗರ್ಭಸಂಜಾತ ಜಯ ಜಯ ಕೃಷ್ಣರಾಜನೃಪತೇ ॥ ೬೪

ಶ್ರೀಭೋಜರಾಜಸಂದರ್ಶನದಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ।
ಯಾಭಾರತೀದೇವಿಯೊಲಿದು ತಾ ಬರ್ಪವೋ ।
ಲೀಭೂಮಿಪಾಲ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾತನೊಡ್ಡಂತಿಯುನ್ನು ॥
ನಾ ಬಣ್ಣಿಪಂತೆನಗೆ ವಾಗೀಶ್ವ ಕೃಪೆಗೈದ ।
ನೀಭುವನದೊಳಗೆಲ್ಲ ರಾಜಿಪಂತೀಕೃತಿಯು ।
ನೀಭೂತದಯೆಯುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರನೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೊರೆಯಲೀಗ ॥ ೬೫

ಗೋಕರ್ಣನಗರನರಹರಿಯು ಕೃಪೆಯಿಂದಾನು ।
ರಾಕೇಂದುವದನಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನೊಡ್ಡಂತಿಯು ।
ನ್ನೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂ ವಿರಚಿಸಿದೆನೀಕೃತಿಯುನೆನ್ನೊಳತಿಕರುಣದಿಂದ ॥
ಲೋಕದೊಳ್ಸುಜನರ್ಕಳೀಕ್ಷಿಸುತ ತಪ್ಪಿರಲ್ ।
ಜೋಕೆ ಮಿಗೆ ತಿದ್ದಿ ಮೆಱಸುವುದೆಂದು ಬೇಡುವೆಂ ।
ಮಾಕಾಂತನುರುದಯದಿ ಮೆಱೆಯಲೀಶತಕ ತಾನೀಭೂಮಿಯೊಳು ಸಂತತಂ ॥

ಇಂತು ತೃತೀಯ ಸಂಧಿ.

ಗ್ರಂಥಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಪ್ರಕಟನೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ.

ಈ ಮಾಸಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರತಿ ಮಾಸವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಚಂಪು ಗದ್ಯ ಛಂದಸ್ಸು ಅಲಂಕಾರ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪುಟಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥವು ಮುಗಿದಕೂಡಲೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಾಗಿ [illegible] ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಪ್ರತಿಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ೪೦ ಪುಟಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತದೆ.

[illegible] ಸಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಚಂದಾನಿರ್ಣಯವು.

[illegible] ೩—೬—೦

[illegible] ಒಂದಕ್ಕೆ ೦—೬—೬

ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸದ ಹೊರತು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ.

೧ [illegible] ವಿರಚಿತಂ — [illegible] ... ೦—೩—[illegible]

೨. ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ವಿರಚಿತಂ — ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನಂ (ಷಟ್ಪದಿ) ೦—೧೦—೦

೩. ವಚನಕಾದಂಬರಿ ... (ಗದ್ಯಗ್ರಂಥ) ೦—೧೧—೦

೪. ಶ್ರೀಧರಕವಿ ವಿರಚಿತಂ, ವೀರನಾರಾಯಣ [illegible] (ಷಟ್ಪದಿ) ೦—೩—೦

೫. ಅಗ್ಗಳದೇವ ವಿರಚಿತಂ — ಚಂದ್ರಪ್ರಭಪುರಾಣಂ (ಚಂಪು) ೧—೮—೦

(ಪ್ರಥಮಸಂಪುಟ)

೬. [illegible] (ಗದ್ಯಗ್ರಂಥ) ೧—೮—[illegible]

೭ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ ... (ಚಂಪು) ೧—೪—೦

೮. [illegible] — [illegible] (ನಿಘಂಟು.) ೦—೪—೦

೯ [illegible] ....

(ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟ)